

Centrum Internationale Kinderontvoering

Jaarverslag 2006

Beleidstoelichting n.a.v. inhoud jaarverslag.

Inleiding

We vragen in dit jaarverslag uw aandacht voor de activiteiten die het Centrum Internationale Kinderontvoering in 2006 heeft uitgevoerd. Nadat de subsidietoekenning door het ministerie van Justitie een feit was is er direct begonnen met verbouwen en inrichten van een kantoor waar minimaal vier mensen werkzaam kunnen zijn. Daarnaast is een website ontwikkeld en is documentatie verzameld. De medewerkers hebben zich een maand voorafgaand aan de opening vooral beziggehouden met het vergaren van kennis en het leren kennen van mensen en organisaties waarmee het Centrum samenwerkt. Na de opening op 1 juni 2006 bleek al snel dat het niet voor niets was geweest. In de zeven maanden dat het Centrum open is hebben meer dan 600 mensen het Centrum geraadpleegd waaronder bijna 100 professionals. Het jaarverslag biedt inzicht in een verschillende categorieën van zaken. Er is onderscheid gemaakt tussen eenvoudige informatieve vragen en zaken die meer aandacht vergen. De meeste vragen zijn gesteld over de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Het doel van het Verdrag is kinderontvoering te voorkomen en ervoor te zorgen dat het kind zo snel mogelijk terugkeert naar zijn oorspronkelijke verblijfplaats. Het verdrag biedt ook de mogelijkheid van een internationale omgangsregeling. Niet alle landen hebben het Haags Kinderontvoeringsverdrag ondertekend. Is het kind ontvoerd naar een zogeheten Niet- Verdragsland dan is de te volgen weg voor een ouder buitengewoon gecompliceerd.

Het Centrum Internationale Kinderontvoering is een expertisecentrum. Dit houdt in dat er een databank wordt opgebouwd louter gericht op grensoverschrijdende kinderontvoeringen door een van de ouders. Een logisch gevolg is dat onderzoek naar de toedracht van een ontvoering het Centrum veel inzicht verschaft in het verloop van een zaak en de gevolgen daarvan voor kinderen. Deze kennis kan in het debat over de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag van groot belang zijn.

In het eerste jaar is de nadruk gelegd op het opbouwen van- en mensen bekend maken met- het Centrum. De komende jaren wordt eveneens onderzoek gedaan naar de oorzaken van die zaken waar het mis gaat en waar veel emotie en leed is veroorzaakt. De media hebben veel aandacht aan het Centrum besteed en dikwijls geraadpleegd. Dit werd mede veroorzaakt door de vlucht van twee kinderen, naar de Nederlandse Ambassade in Bagdad. Hun Syrische vader was drie jaar eerder zonder toestemming van de moeder met de kinderen naar Syrië gereisd en nooit meer teruggekeerd. De kinderen die zeven maanden in de ambassade verbleven kregen door de inspanningen van het ministerie van Buitenlandse Zaken uiteindelijk toestemming te vertrekken.

Er is door het Centrum in 2006 een aantal belangrijke stappen voorwaarts gedaan. Samen met de Vereniging voor Familierecht advocaten (VFAS) en het Nederlandse Instituut voor psychologen (NIP) is een begin gemaakt met het ontwikkelen van kennis die moet leiden naar een 'kopstudie' grensoverschrijdende mediation. Een expertisegroep bestaande uit vertegenwoordigers van de Centrale Autoriteit, de rechterlijke macht, het NIP, Stichting Lawine en een rechtssociologe hebben de randvoorwaarden voor een conferentie in Nederland vastgesteld. De conferentie die eind 2007 wordt gehouden moet leiden tot meer kennis over grensoverschrijdende bemiddeling als preventie bij dreigende ontvoeringen en bij uitgevoerde kinderneemname. Snelheid van handelen en een gedegen kennis van interculturele communicatie en verschillende rechtssystemen is voor een mediator uitermate belangrijk

Een ander punt dat op de agenda is geplaatst, is de aandacht voor de sociaal psychologische benadering van de problematiek bij internationale echtscheiding. Veel mensen gaven aan bang te zijn dat de kinderen door de partner zouden worden ontvoerd. Wij nemen angst van ouders serieus. Dit betekent niet automatisch dat de angst terecht is. Daarvoor is een analyse van de relatie nodig. Wanneer er geen directe aanleiding is voor de angst wil dit niet betekenen dat daarmee de zaak voor de ouders is opgelost. De angsten zullen besproken moeten worden met hulpverleners die kennis hebben van de achterliggende factoren die daarbij een rol spelen. Deze zijn er nu onvoldoende.

Een ander beleidspunt is het uitdragen van de kennis over interculturele communicatie. Een echtscheiding is een emotionele gebeurtenis. Culturele vooroordelen spelen daarbij een belangrijke rol. Ook de familie kan in een poging één van de ouders te helpen, in plaats van de ouders weer bijeen te brengen, de verschillen tussen de ex-partners eerder vergroten. In de toekomst zal het beleid van het Centrum Internationale Kinderontvoering zich onder meer richten op het ontwikkelen van methoden die kinderonvoeringen kunnen voorkomen. We stimuleren de positieve waardering van biculturele relaties en entameren het opzetten van internationale contacten tussen ouders en kinderen. Dit kunnen internationale bezoeken zijn maar kan ook bestaan uit creatieve communicatieve toepassing, zoals het gebruik van een webcam of andere beschikbare digitale mogelijkheden.

Alles kan niet in één jaar gerealiseerd worden. In het komend jaar zetten we weer een stap op weg naar het beter toerusten van professionals met als doel het vergroten van het welzijn van het kind en die de ouders bewust kan maken van hun rol daarbij.

Els Prins
2 april 2007

HET JAARVERSLAG BIEDT EEN OVERZICHT VAN DOOR HET CENTRUM INTERNATIONALE KINDERONTVOERING UITGEVOERDE ACTIVITEITEN IN 2006.

Het Haags Kinderontvoeringsverdrag

Er is sprake van internationale kinderontvoering als een kind door een van de ouders ongeoorloofd wordt meegenomen naar een ander land. Onder ongeoorloofd wordt verstaan; in strijd met het gezagsrecht van het land waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft of zonder de toestemming van de andere ouder is vertrokken naar een ander land. De gewone verblijfplaats is de plaats waar het kind naar school gaat en waar het vriendjes heeft. Het ontvoeren van een kind naar een ander land kan ingrijpende gevolgen hebben voor alle betrokkenen. Om te voorkomen dat kinderen ontvoerd worden door een ouder is in 1980 het Haags Kinderontvoeringsverdrag in werking getreden. Het verdrag biedt ook de mogelijkheid om een internationale omgangsregeling te treffen. Van groot belang voor de achterblijvende ouder is het in contact blijven met het kind. Niet alle landen hebben het Haags Kinderontvoeringsverdrag ondertekend. Wanneer een kind is meegenomen naar een Niet-Verdragsland dan is de weg voor de achtergebleven ouder zeer gecompliceerd. Het merendeel van de ontvoeringszaken zijn van en naar Verdragslanden.

EEN ALGEMEEN EN ORGANISATORISCH OVERZICHT

De opening

Vanaf de subsidietoekenning begin januari 2006 heeft een grote bedrijvigheid plaatsgevonden. De eerste drie maanden zijn besteed aan het bouwen van de voorzieningen, waaronder het bestellen van kantoormeubilair, de hardware en de software. Een website werd gebouwd en het registratiesysteem ingevoerd. Tegelijkertijd werd een advertentie geplaatst voor nieuwe medewerkers. Deze zijn 1 mei in dienst getreden. Op 1 juni 2006 heeft de directeur-generaal preventie, jeugd en sancties van het ministerie van Justitie, mevrouw drs. E.J. Mulock Houwer, het Centrum Internationale Kinderontvoering, feestelijk geopend.

De doelstelling

Het Centrum stelt zich tot doel om actuele informatie te bieden aan ouders, kinderen, overige betrokkenen en aan degenen die vanuit hun werk in aanraking komen met internationale kindermeename. Het Centrum adviseert en begeleidt ouders en kinderen in onder andere de volgende situaties;

- Er is een vermoeden dat het kind door een van de ouders wordt meegenomen naar het buitenland.
- Een kind is 'ongeorloofd' meegenomen door een van de ouders.
- Een ouder wil met de kinderen terugkeren naar Nederland.

- Een ouder wil na een verblijf in Nederland niet terugkeren met het kind. Dit kan zijn Nederland maar ook elk ander land in de wereld.
- Een ouder wil onvindbaar blijven voor autoriteiten of voor de andere ouder.

In de meeste gevallen is er sprake van beëindiging van een huwelijk of relatie waarbij de ouders het niet eens worden over gezag, omgang en eventuele terugkeer van één van de ouders met kind(eren) naar het land van herkomst. Soms loopt dit conflict uit op het zonder toestemming meenemen van het kind door een van de ouders.

De organisatie

Het Centrum is onderdeel van Stichting De Ombudsman in Hilversum. Om de herkenbaarheid en toegankelijkheid van het Centrum te vergroten heeft de afdeling een aparte naam gekregen en is een speciaal telefoonnummer geopend. De naam Centrum Internationale Kinderontvoering is verkozen boven de naam het Centrum Kinderontvoering om aan te geven dat het hier gaat om grensoverschrijdende kinderneemname door een van de ouders. De naam refereert aan het Haags Kinderontvoeringsverdrag. De Raad van Toezicht van Stichting De Ombudsman houdt toezicht. De directeur van De Ombudsman bestuurt het Centrum en is woordvoerder voor het Centrum.

De personele bezetting

Binnen het Centrum zijn vanaf de oprichting drie juristen werkzaam. De ondersteuning wordt geleverd door medewerkers van Stichting De Ombudsman waaronder: een registratiemedewerker, een secretaresse, een juridisch dienstverlener een receptioniste/telefoniste en de medewerkers automatisering.

De juristen beantwoorden vragen van cliënten en begeleiden deze. Daarnaast geven zij specialistisch advies over de praktijkuitvoering van het Haags Kinderontvoeringsverdrag aan professionals. Naast het werk aan de hulplijn voert een ieder verschillende taken uit. Eén jurist is tevens coördinator van de vrijwillige medewerkers. De tweede jurist is verantwoordelijk voor alle documentatie, boeken en jurisprudentie die naar aanleiding van kinderontvoeringszaken zijn gepubliceerd.

De oprichting vroeg om een stevige coördinatie. Voor een periode van een jaar heeft een bestuurslid van Stichting Gestolen Kinderen, een ervaren jurist, het team begeleid.

Het Centrum biedt een 24 uren service. Deze wordt wisselend waargenomen door de interne medewerkers en door de vrijwilligers.

De medewerkers voeren de gegevens in over de cliëntcontacten in een geautomatiseerd registratiesysteem. Daarnaast is er een cliëntvolgsysteem op papier. Ook de contacten met professionals worden geregistreerd.

Terugkoppeling over de voortgang van een zaak wordt gestimuleerd. De adviesvrager voelt zich daardoor serieus genomen en gesteund. Door het volgen van een zaak wordt inzicht verkregen in de werking van het Haags

Kinderontvoeringsverdrag in de praktijk. Daarnaast wordt gekeken naar de bereikbaarheid, de deskundigheid en de hulpvaardigheid van de diverse hulpverleners en hun organisaties.

De scholing

De medewerkers van het Centrum hebben een aantal trainingen doorlopen. Naast een training gegeven door Reunite, een Engelse zusterorganisatie, heeft Stichting Lawine specifieke trainingen georganiseerd gericht op het omgaan met interculturele familierelaties. In de voorbereiding hebben de medewerkers kennis gemaakt met de werkwijze van de Centrale Autoriteit (ministerie van Justitie) en de handelwijze van de Haagse Conferentie.

De Adviesraad

Ter ondersteuning van de subsidieaanvraag voor het Centrum Internationale Kinderontvoering heeft Stichting De Ombudsman drie gelijkgestemde organisaties benaderd; Defence for Children International, Stichting Gestolen Kinderen en Stichting Lawine. De organisaties hebben het initiatief van De Ombudsman om één centrum in Nederland op te richten omarmd. Dit heeft geresulteerd in een Adviesraad waarin vertegenwoordigers van alle participerende organisaties zitting hebben. In 2006 is een reglement ontwikkeld waarin de werkwijze en de samenstelling staan beschreven. Het reglement bepaalt dat in de Adviesraad deskundigen benoemd worden die kennis- en praktijkervaring hebben op het gebied van de internationale kinderontvoeringspraktijk. De Adviesraad heeft een onafhankelijke voorzitter en tevens deskundige benoemd, mr. Usman Santi.

De vrijwilligers

Sommige cliënten hebben behoefte aan meer contact en meer hulp dan telefonisch door de juristen kan worden geboden. Het is daarom belangrijk vrijwilligers in te kunnen zetten die indien nodig een hulpvrager kunnen bezoeken. De vrijwilliger maakt een inventarisatie van de situatie en maakt een verslag van het gesprek met de cliënt. De vrijwilliger werkt in opdracht van de jurist. Om goed te kunnen adviseren is meer informatie nodig over de situatie van de ontvoering of dreigende ontvoering. De informatie van de vrijwilliger draagt daaraan bij. De vrijwilliger werkt aanvullend en vervangt geen professionele hulpverlener

In totaal zijn in 2006 vijf vrijwilligers actief. De vrijwilligers hebben uiteenlopende achtergronden, van jeugdzorg tot ervaringsdeskundigheid. Niet iedereen kan als vrijwilliger bij het Centrum aan de slag te gaan. Vrijwilligers moeten aan bepaalde criteria voldoen. Zo kan een ervaringsdeskundige slechts ingezet worden indien deze voldoende afstand kan nemen van zijn of haar eigen ervaringen.

Voordat de vrijwilligers werden ingezet is door hen een opleiding gevolgd. De scholing richtte zich deels op het trainen van vaardigheden en deels op de juridisch inhoudelijke kennis. Twee trainers waren gespecialiseerd in de werking van biculturele relaties, communicatie, hulpverlening en maatschappelijk werk. Een derde gaf informatie over de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

In 2006 is in drie zaken een vrijwilliger ingezet. Daarnaast helpen de vrijwilligers bij de telefonische opvang buiten kantooruren. Vooral in dreigende zaken kan de inzet van de vrijwilliger van belang zijn. De vrijwilligers ondersteunen cliënten onder andere in gesprekken met de Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg, politie en omgangshuizen. Daarnaast heeft een vrijwilliger, met kennis van mediation, op verzoek van de jurist, contact met de andere ouder opgenomen en met succes de communicatie tussen beide ouders hersteld.

CONTACTEN MET GELIJKGESTEMDE ORGANISATIES IN EN BUITEN NEDERLAND

Samenwerking met buitenlandse organisaties

Aan de oprichting van het Centrum ging een gedegen onderzoek vooraf. Dit onderzoek, dat in 2002 plaatsvond richtte zich op reeds bestaande cliëntenorganisaties buiten Nederland. Drie organisaties werden bezocht; Fondation pour L'enfances in Parijs, Frankrijk; Child Focus in Brussel, België en Reunite in Leicester, Engeland. De specialistische, effectieve en kleinschalige opzet van Reunite International dat zich niet alleen richt op ouders en kinderen maar ook op professionals die met kinderontvoering te maken krijgen sprak het meest aan. Met Reunite International is vervolgens een samenwerking aangegaan. De medewerkers hebben in Engeland een stage doorlopen en de directeur van Reunite heeft eind mei een training gegeven aan de medewerkers van het nieuwe Centrum ter voorbereiding op hun taak.

Ter voorbereiding op de taken van de coördinator heeft deze samen met de directeur begin 2006 werkbezoeken gebracht aan de volgende organisaties; Fondation pour L'enfance en La Mamif in Parijs en het Federaal Contactpunt in Brussel.

Samenwerking met organisaties in Nederland

Vanaf de oprichting heeft het Centrum samenwerking gezocht met alle groepen professionals die zich met kinderontvoering door ouders bezig houden. Werkcontacten zijn opgezet met de Vereniging van Familierechtadvocaten, de VFAS en het NIP, Het Nederlands Instituut van Psychologen. Verder wordt samengewerkt met medewerkers van de Centrale Autoriteit van het ministerie van Justitie, De Raad voor de Kinderbescherming, De Liaisonrechters, de Haagse Conferentie en deskundigen op het gebied van grensoverschrijdende familiemediation.

EEN OVERZICHT VAN DE BEHANDELDE ZAKEN

Het Centrum Internationale Kinderontvoering heeft in 2006 in totaal 624 aanvragen behandeld. De meeste gesprekken, 364, waren informatief van aard. De vragen gingen grotendeels over de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag en werden gesteld door ouders, familie of vrienden van betrokkenen. Daarnaast heeft een groot aantal professionals, 95, het Centrum benaderd voor advies. Alle aanvragen zijn geregistreerd.

In het totaal heeft het Centrum 165 zaken in behandeling genomen. De zaken zijn onder te verdelen in de volgende categorieën:

1. 57 dreigende ontvoeringszaken	34,55%
2. 67 uitgevoerde ontvoeringen	40,61%
3. 18 omgangszaken	10,91%
4. 16 zaken waarin algemeen advies is gegeven	9,69%
5. 7 zaken waarin er sprake is van toestemming voor vertrek	4,24%

Deze cijfers worden hierna per onderwerp verder uitgesplitst en toegelicht.

De betrokken landen

Wanneer men kijkt naar de betrokken landen, valt op te maken dat de meeste uitgaande zaken te maken hebben met Egypte, Marokko, Spanje en Turkije. Daarna volgen Duitsland, België, Frankrijk, Indonesië, Irak, Iran, Italië en de Verenigde Staten. In de overzichten is te zien welk land betrokken is in welk verband. In de meeste zaken gaat het om Verdragslanden. Verdragslanden zijn landen die het Haags Kinderontvoeringsverdrag hebben ondertekend.

1. Dreigende ontvoeringszaken

Er zijn in totaal 57 dreigende ontvoeringen gemeld. Dat is 34.55% van het totaal aantal geregistreerde dossiers. De meldingen zijn als volgt te verdelen;

- dreigende ontvoering naar Verdragsland	14
- dreigende ontvoering naar Niet-Verdragsland	43

Dreigende ontvoeringszaken zijn zaken waarin een ouder bang is dat het kind ontvoerd wordt door de andere ouder. In veruit de meeste gevallen is het Centrum benaderd door een moeder die bang is dat haar kind ontvoerd wordt. Het gaat hierbij om de angst voor een ontvoering naar een Niet-Verdragsland, met name Marokko of Egypte. In acht zaken betrof het een dreigende ontvoering naar Turkije.

Om angst en dreiging te kunnen onderscheiden, wordt door het Centrum een risico-analyse gemaakt van de situatie. Afhankelijk van de uitkomst van de risico-analyse wordt specifieke ondersteuning geboden. Wanneer sprake is van een reële dreiging, kan het Centrum op verschillende manieren adviseren. Het

kan zijn dat contact met de vaste medewerker voldoende is. Deze geeft telefonisch advies en blijft op de hoogte van de zaak. Wanneer meer begeleiding nodig is of hulp gevraagd wordt, zet het Centrum een vrijwilliger of externe hulpverlener in. Bovendien kan een verklaring worden afgegeven die als signaal dient dat de dreiging serieus genomen moet worden. Deze verklaring wordt onder andere gestuurd naar de Raad voor de Kinderbescherming of via de advocaat naar de betrokken rechtelijke instantie.

Opmerking

In de praktijk blijkt dat de rechtelijke macht of betrokken instanties, zoals de Raad voor de Kinderbescherming, moeite hebben met het maken van een onderscheid tussen angst en reële dreiging. Wanneer de omstandigheden niet goed worden ingeschat zal de juiste hulp aan de ouders worden onthouden. In scheidings- en omgangssituaties kan een dreigende ontvoering een rol spelen. Wordt er geen goede begeleiding geboden dan is de uitvoering van een goede omgangsregeling moeizaam. De weigerachtige ouder kan geconfronteerd worden met maatregelen zoals het opleggen van een dwangsom. In incidentele gevallen wordt begeleide omgang opgelegd. Ook een omgekeerde situatie kan zich voordoen. Begeleide omgang wordt opgelegd terwijl er geen sprake is van een reële dreiging. Door meer aandacht te vragen voor het ontwikkelen van een coherent scheidings- en omgangsbeleid, toegesneden op de problematiek van interculturele relaties kunnen dreigende ontvoeringszaken beter worden begeleid. Wanneer een rechter bepaalt dat begeleide omgang moet plaatsvinden, is dit momenteel niet eenvoudig te realiseren. Er zijn te weinig omgangshuizen beschikbaar. Tevens kan het omgangshuis maar voor een beperkte periode worden ingezet.

Voorbeeld van een zaak waarin sprake is van een dreigende ontvoering

Een Nederlandse vrouw en een Egyptische man hebben samen een kind (nu 8 jaar). De ouders zijn gescheiden in 2000. Beide ouders wonen in Nederland. Moeder heeft vanaf 2003 alleen het gezag. Moeder vreest dat haar kind meegenomen wordt naar Egypte en weigert een omgangsregeling met de vader van het kind. Jarenlang zijn er slepende procedures gevoerd over omgangsrecht. De moeder moet vanwege de weigering dwangsommen betalen aan de vader. Hierdoor leeft het gezin onder het bestaansminimum. Moeder persisteert in de weigering om omgang tussen vader en kind te laten plaatsvinden. De risico-analyse van de lokale politie werd aanvankelijk genegeerd, later werd deze geaccepteerd door het Hof. In de nieuw door de vader opgestarte procedure werd de risico-analyse wederom genegeerd. Het advies van de therapeut van het kind om met begeleide omgang te wachten tot haar therapie met het kind is beëindigd is genegeerd.

Deze situatie schetst een beeld van de angst die bij een ouder kan leven en de gevolgen die dat heeft op de leefsituatie van het kind.

2. Ontvoeringszaken

In totaal heeft het Centrum in zeven maanden 67 ontvoeringszaken geregistreerd.

In de rapportage wordt een onderscheid gemaakt tussen verzorgende ouder en de niet-verzorgende ouder.

Een ontvoering door verzorgende ouder

Het aantal uitgevoerde ontvoeringen door een verzorgende ouder bedroeg 36

- waarvan moeder	35
- waarvan vader	1

In 30 zaken betrof het een ontvoering van en naar een Verdragsland.

- uitgaande kinderontvoering	16
- waarvan moeder	15
- waarvan vader	1
- inkomende kinderontvoering	14
- waarvan moeder	14
- waarvan vader	0

In 6 zaken betrof het een ontvoering naar een Niet-Verdragsland.

- uitgaande kinderontvoering	6
- waarvan moeder	5
- waarvan vader	1

Het kind wordt door de verzorgende ouder, veelal de moeder, ongeoorloofd meegenomen naar haar land van herkomst. In verreweg de meeste zaken handelt het om twee landen waartussen het Haags Kinderontvoeringsverdrag geldt. Verder blijkt uit de cijfers dat de meeste ontvoeringen van en naar Verdragslanden binnen Europa plaatsvinden. Met name vanuit Spanje naar Nederland zijn het afgelopen half jaar vijf moeders met acht kinderen teruggekeerd.

De moeder, als verzorgende ouder, keert na het stuklopen van een huwelijk of een relatie terug naar haar geboorteland vanwege haar familiale netwerken en de taal. Deze bieden haar betere mogelijkheden een onafhankelijk bestaan met het gezin op te bouwen.

De vrouwen die terugkomen naar Nederland waren in het andere land over het algemeen huisvrouw en hun (ex)echtgenoot de kostwinner. Deze traditionele taakverdeling treedt niet alleen op bij het interculturele gezin, maar ook bij het transnationale gezin van de expats.

Voorbeeld

Nederlandse vrouw en Italiaanse man hebben samen een kind. Het gezin woonde in Italië. De moeder is, toen het kind drie jaar oud was, vanwege huiselijk geweld met het kind vanuit een Italiaans blijf-van-mijn-lijfhuis naar Nederland gevlucht. De vader vraagt om terugleiding van het kind. De rechtbank en het Hof Amsterdam billijken terugkeer van de moeder naar Nederland. De vader gaat in cassatie, waarna de zaak doorverwezen wordt naar een ander Hof. Het kind bevindt zich 2,5 jaar geoorloofd in Nederland. Wanneer het Hof Den Haag beslist dat het kind, binnen een week terug moet naar de Italiaanse vader, duikt moeder met het kind onder. Na vijf weken wordt het zesjarige kind door de politie bij de moeder weggenomen en overgedragen aan de vader die haar meeneemt naar Italië. Gedurende de jaren dat het kind bij de moeder in Nederland was is er nauwelijks contact geweest met de vader en spreekt het kind geen Italiaans meer. Deze zaak laat zien wat de gevolgen kunnen zijn voor een kind wanneer er van een langdurige gerechtelijke procedure sprake is.

Een ontvoering door een niet-verzorgende ouder

Het aantal uitgevoerde ontvoeringen door de niet-verzorgende ouder bedroeg 31

- waarvan door de moeder 6
- waarvan door de vader 25

In 17 zaken betrof het een ontvoering van en naar Verdragslanden

- **uitgaande kinderontvoering** **14**
  - waarvan moeder 5
  - waarvan vader 9
- **inkomende kinderontvoering** **3**
  - waarvan moeder 1
  - waarvan vader 2

In 14 zaken betrof het een ontvoering naar een Niet-Verdragsland.

- **uitgaande kinderontvoering** **14**
  - waarvan moeder 0
  - waarvan vader 14
- **inkomende kinderontvoering** **0**

Ook hier zien we dat een kinderontvoering door de niet verzorgende ouder voor het merendeel van en naar een Verdragsland plaatsvindt. Daar waar het gaat om de terugkeer naar een Niet-Verdragsland constateren we dat de meeste kinderen worden ontvoerd omdat de ouder, de vader, zich verantwoordelijk voelt voor een goede islamitische opvoeding van de kinderen. Dikwijls keert de vader terug naar

zijn geboorteland omdat hij werkloos is, geen sociaal netwerk bezit of zich gediscrimineerd voelt. Bij Niet-Verdragslanden is het in alle gevallen de vader die de kinderen meeneemt.

Voorbeeld

Een Nederlandse vrouw en een Tunesische man hebben 1 kind (nu 13 jaar). De relatie tussen de ouders werd beëindigd toen het kind 2 was. Gedurende 10 jaar was er sprake van een goedlopende bezoekenregeling. Twee jaar geleden is het kind op vakantie meegenomen door haar vader naar Tunesië en niet teruggekeerd naar Nederland. De Tunesische rechter heeft bepaald dat het gezagsvonnis uit Nederland (moeder heeft alleen het gezag) in Tunesië erkend moet worden. De reden hiervoor is dat moeder altijd goed heeft meegewerkt aan de omgangsregeling. Desondanks laat de terugkeer van het kind al bijna een jaar op zich wachten.

Teruggeleidingen

In zes zaken die bij het Centrum zijn geregistreerd heeft een teruggeleiding op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag plaatsgevonden. Het Centrum heeft nog geen zicht op de werkelijke situatie bij terugkeer. Wel is geconstateerd dat de Raad voor de Kinderbescherming in deze zaken geen invloed heeft kunnen uitoefenen om het welzijn van de kinderen te waarborgen. De Centrale Autoriteit kan na de daadwerkelijke terugkeer van het kind naar het land van herkomst, mocht er iets misgaan, niet meer ingrijpen.

Een voorbeeld

Een Nederlandse vrouw en een Spaanse man hebben samen een kind. De ouders zijn niet getrouwd, maar hebben wel samen het gezag over hun één jaar oude dochter. Moeder is met dochter naar Nederland gekomen zonder toestemming van vader of rechter. De vader doet een verzoek bij de Centrale Autoriteit voor een teruggeleiding. De moeder ontvangt van de Centrale Autoriteit een brief waarin haar gevraagd wordt vrijwillig mee te werken aan terugkeer van de dochter naar Spanje. Moeder besloot vrijwillig met dochter terug te keren naar Spanje en de rechtszaak over het gezag daar af te wachten. Tevens zou moeder tijdens deze procedure vragen om toestemming voor vertrek naar Nederland met haar dochter. De advocaten van de ouders zijn overeen gekomen dat het kind doordeweeks bij moeder zou verblijven en tijdens de weekenden bij vader. Vader heeft de dochter niet teruggegeven aan moeder na een weekendbezoek. Moeder heeft geen contact meer met haar dochter. De rechtszitting wordt telkens uitgesteld. Niet duidelijk is waarom dit gebeurt. Wellicht heeft het te maken met de aangifte die moeder heeft gedaan wegens mishandeling. Ondertussen zit moeder vijf maanden in Spanje waarvan ze al 3,5 maand geen contact heeft met haar dochter.

3. Internationale omgangsregeling

In totaal hebben 18 mensen het Centrum benaderd met vragen over een internationale omgangsregeling. In een aantal gevallen ging het om een ontvoeringszaak waarbij de ene ouder een kind zonder toestemming van de andere ouder had overgebracht naar een ander land. De achtergebleven ouder vond het niet nodig om een verzoek tot terugkeer in te dienen, maar wilde wel graag een internationale omgangsregeling.

In het merendeel van de zaken vroeg de vader om advies aan het Centrum hoe een internationale omgangsregeling tot stand kan worden gebracht.

Voorbeeld

Nederlandse man en een Amerikaanse vrouw hebben één kind. De moeder is naar Amerika vertrokken met haar kind.

De vader wil graag contact met zijn dochtertje blijven houden. Vader begrijpt wel dat het kind misschien beter af is bij de moeder, als verzorgende ouder, maar hij wil wel graag contact met haar blijven houden, het kind kunnen bellen, bezoeken en zien tijdens vakanties. Vader wil de situatie graag onderling met moeder oplossen. Hij wil de moeder een voorstel voor een internationale omgangsregeling sturen, om zo tot een oplossing komen. Moeder wil hier niet aan meewerken en reageert nergens op. Vader doet een verzoek voor een internationale omgangsregeling, op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag, bij de Centrale Autoriteit. De Nederlandse Centrale Autoriteit heeft het vonnis van de Nederlandse omgangsregeling in het Engels laten vertalen en opgestuurd

Inmiddels is vader via de oma in Amerika (moeder van moeder) in contact gekomen met zijn dochter. Moeder is in de tussentijd in Nederland, maar reageert nergens op en wil niet aan bemiddeling meewerken. Als moeder weer in Amerika is haalt ze haar dochter weg bij oma en gaat ergens anders in Amerika wonen. Het is niet bekend waar. Vader heeft zijn dochter enige malen gesproken via de mobiele telefoon van de moeder, maar dat contact is uiteindelijk door moeder verbroken. Vader heeft contact met medewerkers van de Nederlandse Centrale Autoriteit en NCMEC (National Centre for Missing and Exploited Children) in Amerika. Er is nog steeds geen contact tussen vader en dochter.

4. Algemeen advies

In 16 zaken is gevraagd om uitgebreid advies met betrekking tot een specifiek onderwerp. In deze zaken gaat het om verschillende situaties die gerelateerd zijn aan het onderwerp internationale kinderontvoering maar niet onder een van de eerder genoemde hoofdcategoryën vallen. Het betreft informatie over het verkrijgen van toestemming voor een vakantie, het opstarten van een nationale omgangsregeling, vragen over diverse paspoort-issues, maar ook over de procedure die gevolgd moet worden bij een binnenlandse ontvoering.

Voorbeeld

Een Nederlandse vrouw en een Israëlische man (tevens de Amerikaanse nationaliteit). Wonen met hun twee kinderen in Israël. Ze voeren daar een procedure vanwege de gevolgen van hun echtscheiding. De man en vrouw zijn in een impasse geraakt vanwege de uitvoering van een reisregeling. De vrouw wil graag een regeling treffen over de periodes waarin zij met de kinderen naar Nederland wil om haar familie te bezoeken. De man staat het de vrouw niet toe met de kinderen Israël te verlaten voor familiebezoek. De kinderen hebben een uitreisverbod opgelegd gekregen, moeder kan de kinderen alleen meenemen als zij duizenden dollars borgsom betaalt. De man is bang dat de vrouw en de kinderen als ze eenmaal in Nederland zijn, niet meer terugkomen naar Israël. Met dit uitreisverbod wordt de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag genegeerd.

Beide landen hebben het Verdrag ondertekend met als gevolg dat de kinderen, mocht de moeder niet terugkeren naar Israël, teruggestuurd worden naar hun gewone verblijfplaats, in dit geval naar hun vader in Israël.

Na een inventarisatie door het Centrum blijkt dat in Israël regelmatig een borgsomregeling wordt opgelegd.

5.Toestemming voor vertrek

In totaal hebben 7 ouders vragen gesteld over toestemming om met hun kinderen terug te keren naar hun land van herkomst.

- waarvan moeder	6
- waarvan vader	1

De ouders hebben het Centrum om informatie gevraagd over de procedure die ze moeten volgen wanneer ze met hun kinderen willen terugkeren naar hun land van herkomst. Ze hebben, in geval van gezamenlijk ouderlijk gezag, toestemming van de andere ouder of vervangende toestemming van de rechter nodig om terug te keren naar Nederland. Het maakt hierbij geen verschil of een ouder wil terugkomen vanuit een Verdragsland of Niet-Verdragsland aangezien in Nederland verzoeken uit Niet-Verdragslanden overeenkomstig het Haags Verdrag behandeld worden conform de Uitvoeringswet.

Bij het geven van de informatie wordt tevens gekeken naar de verschillen tussen de betrokken rechtssystemen. Een ouder kan volgens Nederlands recht alleen het ouderlijk gezag hebben maar dit betekent niet dat het gezag in andere landen niet ingeperkt kan zijn. Het begrip gezag kan daardoor, afhankelijk van het land, een andere lading hebben.

Uit de gesprekken met cliënten blijkt soms dat advocaten ouders onjuist informeren. Ouders was verteld dat zij zonder problemen met hun kinderen konden terugkeren en lieten na de ouders te adviseren in het land van vertrek toestemming te vragen.

In de Nederlandse rechtspraak is geen eensluidende doctrine over toestemming voor een ouder om zich met kind permanent in een ander land te vestigen. De uitspraken en motivaties die het Centrum heeft verzameld zijn divers. In het Anglo-Amerikaanse recht is het begrip 'relocation' beter ontwikkeld. Nederland zou hieraan een voorbeeld kunnen nemen.

Voorbeeld

Een Nederlandse man en een Colombiaanse vrouw hebben samen een kind. De ouders hebben gezamenlijk het gezag over het kind. De moeder wilde met het kind terug naar Colombia. Aangezien de vader de toestemming niet gaf, heeft zij aan de Nederlandse rechter gevraagd of zij zich met het kind in Colombia mocht vestigen. Moeder gaf aan de uitspraak van de rechter af te wachten. Toch vertrok zij 1,5 week voordat de uitspraak van de rechter kwam. Vader heeft een teruggeleidingsverzoek ingediend bij de Centrale Autoriteit. De Centrale Autoriteit heeft de procedure echter stopgezet nadat de rechter 1,5 week later toestemming voor vertrek verleende. In hoger beroep is de uitspraak van de rechter bevestigd, met de voorwaarde dat moeder contact moet laten plaatsvinden tussen vader en kind. Vader heeft geen contact meer gehad met moeder en kind sinds zij naar Colombia zijn vertrokken.

Ouders die met kind willen verhuizen naar een ander land zijn vaak niet op de hoogte van de eventuele gevolgen. Ze realiseren zich niet het bestaan en de effecten van het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Bovendien blijkt dat ouders dikwijls slecht of onvolledig voorgelicht worden.

DE LANDEN

Van de 67 uitgevoerde ontvoeringen heeft een deel plaatsgevonden naar en van een Verdragsland en een ander deel van en naar een Niet-Verdragsland. De landen die het meeste voorkomen op de lijst zijn hieronder weergegeven. De overige landen staan in de aparte lijsten vermeld;

Ontvoeringen naar en vanuit Verdragslanden

Ontvoeringen door verzorgende ouder vanuit Nederland naar een Verdragsland; 2 naar Brazilië, 2 naar Spanje en 2 naar Thailand.

Ontvoeringen door een verzorgende ouder naar Nederland vanuit een Verdragsland;

5 uit Spanje en 2 uit Zweden en 2 uit China

Ontvoeringen door een niet verzorgende ouder vanuit Nederland naar een Verdragsland;

3 naar Frankrijk en 2 naar België

Ontvoeringen door een niet verzorgende ouder naar Nederland vanuit een Verdragsland;

1 uit Duitsland, 1 uit Ghana en 1 uit India.

Ontvoeringen naar Niet-Verdragslanden

Ontvoeringen door de niet verzorgende ouder vanuit Nederland naar een Niet-Verdragsland;

5 naar Egypte en 2 naar Sudan.

Vanuit Niet-Verdragslanden naar Nederland zijn geen ontvoeringsmeldingen geweest

Aanvragen voor een internationale omgangsregeling

In 18 zaken is gevraagd om een internationale omgangsregeling.

Deze zijn onder te verdelen in zaken waar het Verdrag wel een rol speelt en zaken waar het Verdrag geen rol speelt.

De aanvragen waarbij het Verdrag een rol speelt.

Vier Nederlandse vaders hebben gevraagd om een internationale omgangsregeling met hun kinderen in de Verenigde Staten. De overige aanvragen zijn gericht op Italië, Spanje, Thailand, Tsjechië en Turkije.

De aanvragen waar het Verdrag geen rol speelt.

Twee Nederlandse vaders hebben om een omgangsregeling gevraagd met het kind dat in Rusland woont. De overige landen waar om contact is gevraagd zijn, België, Canada, Colombia, Frankrijk, Ierland, het Verenigd Koninkrijk en de Nederlandse Antillen.

Internationale omgangszaken zijn zaken waarin een ouder het kind meeneemt naar een ander land, waarbij de achtergebleven ouder een omgangsregeling wil.

Het hoeft geen meename te zijn in de zin van het Haags Kinderontvoeringsverdrag, de 'meenemende' ouder kan alleen het gezag hebben en daarmee zelfstandig mogen beslissen wat de woonplaats van het kind is.

Uit onze zaken kan worden afgeleid dat de CA een rol kan spelen, maar het is niet duidelijk wanneer dit het geval is. Soms wordt er een beroep op het Verdrag gedaan voor een internationale omgangsregeling, terwijl de ouder die het kind meeneemt naar Nederland alleen het gezag heeft. Het Verdrag is dus niet van toepassing, maar blijkbaar kan de CA wel optreden.

Aan de andere kant hebben we het volgende gezien. Op grond van het Verdrag is met behulp van de CA een omgangsregeling tot stand gekomen. De meenemende ouder komt deze omgangsregeling niet na. De CA kan nu niets meer voor de achtergebleven ouder doen, deze dient een procedure in het andere land te starten.

Het is derhalve afhankelijk van de omstandigheden of een verzoek op het Haags Kinderontvoeringsverdrag tot een omgangsregeling kan leiden.

De Preventie

Hoewel er geen ontvoering heeft plaatsgevonden is in de preventiezaken wel gekeken naar de landaard van de ouder die van een mogelijke ontvoering wordt verdacht.

Van de Verdragslanden vrezen de meeste ouders dat hun kind wordt meegenomen naar Turkije.

Van de Niet-Verdragslanden vreest een ouder dat het kind wordt meegenomen naar Egypte, Indonesië, Iran, Irak en Algerije.

Toestemming voor vertrek

Voorafgaand aan het vertrek is door 7 ouders informatie gevraagd over het verkrijgen van toestemming om met de kinderen naar Nederland te vertrekken; zes moeders en één vader.

De meeste aanvragen in de Verdragslanden zijn in Italië gedaan. De overige aanvragen betroffen Egypte, Ierland, India, Portugal en Turkije.

De professionals

In totaal hebben 95 professionals informatie en advies gevraagd aan de medewerkers van het Centrum. De meeste vragen werden gesteld door advocaten. Daarnaast hebben politiemensen, medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming, het Openbaar Ministerie en hulpverleners van Bureau Jeugdzorg een beroep gedaan op de kennis van het Centrum Internationale Kinderontvoering.

Ontvoering door verzorgende ouder						
Verdragsland						
Van	Naar	Aantal zaken	Aantal kinderen	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	Brazilië	2	3	1	1	2005, 2006
Nederland	Colombia	1	1		1	2006
Nederland	Duitsland	1	1		1	2006
Nederland	Engeland	1	1		1	2006
Nederland	Griekenland	1	2		1	2006
Nederland	Israël	1	2		1	2006
Nederland	Oostenrijk	1	1		1	2006
Nederland	Roemenië	1	1		1	2006
Nederland	Schotland	1	2		1	2005
Nederland	Spanje	2	2		2	2001, 2006
Nederland	Thailand	2	2		2	2005, 2006
Nederland	Turkije	1	1		1	2006
Nederland	Zweden	1	1		1	2006
Australië	Nederland	1	1		1	2005
België	Nederland	1	2		1	2006
Duitsland	Nederland	1	3		1	2006
Egypte	Nederland ¹	1	1		1	2006
Italië	Nederland	1	1		1	2004
Spanje	Nederland	5	8		5	2006 (4),2003
Turkije	Nederland	1	1		1	2006
Zuid-Afrika	Nederland	1	2		1	2005
Zweden	Nederland	2	4		2	2006
Totaal aantal ontvoeringen		30				
Waarvan in 2006		21				

Niet-Verdragsland						
Nederland	China	2	3	1	1	2006
Nederland	Indonesië	1	2		1	2006
Nederland	Irak	1	2		1	2005
Nederland	Marokko	1	1		1	2004
Nederland	Oekraïne ²	1	1		1	2006
Totaal aantal ontvoeringen		6				
Waarvan in 2006		3				

¹ In Nederland wordt een verzoek uit een Niet Verdragsland overeenkomstig het verdrag behandeld, conform de uitvoeringswet.

² Op het moment dat de ontvoering plaatsvond was de Oekraïne nog geen partij bij het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Het verdrag gaat vanaf 1 februari 2007 gelden tussen Nederland en de Oekraïne.

Ontvoering door niet-verzorgende ouder						
Verdragsland						
Van	Naar	Aantal zaken	Aantal kinderen	Vader	Moeder	Jaar ontvoering
Nederland	België	2	3	1	1	2006
Nederland	Bosnië	1	1	1		2000
Nederland	Denemarken	1	1		1	2006
Nederland	Duitsland	1	1		1	2006
Nederland	Frankrijk	3	4	2	1	2005,2006 (2)
Nederland	Griekenland	1	1	1		2005
Nederland	Noorwegen	1	1	1		2006
Nederland	Oezbekistan	1	3	1		2004
Nederland	Schotland	1	2	1		2006
Nederland	Spanje	1	2		1	2006
Nederland	VS	1	1	1		2005
Duitsland	Frankrijk	1	2		1	2006
Ghana	Nederland ¹	1	1	1		2005
India	Nederland ¹	1	1	1		2005
Totaal aantal ontvoeringen		17				
Waarvan in 2006		9				

Niet-Verdragsland						
Nederland	Egypte	5	6	5		2005, 2003(3), 2006
Nederland	Irak	1	2	1		2005
Nederland	Jemen	1	3	1		2006
Nederland	Marokko	1	1	1		2002
Nederland	Sudan	2	4	2		2006
Nederland	Suriname	1	3	1		2006
Nederland	Tunesie	1	1	1		2003
Frankrijk	Marokko	1	1	1		2006
Ned. Antillen	Spanje	1	1	1		2006
Totaal aantal ontvoeringen		14				
Waarvan in 2006		7				

Preventie						
Verdragsland						
Nederland	Bulgarije	1	1			
Nederland	Dom.Republiek	2	3			
Nederland	Italië	1	1			
Nederland	Polen	2	2			
Nederland	Turkije	8	9			
Totaal		14				

Niet-Verdragsland						
Nederland	Algerije	3	7			
Nederland	Burundi	1	1			
Nederland	Egypte	5	5			
Nederland	Filippijnen	1	1			
Nederland	Indonesië	4	5			
Nederland	Irak	3	4			
Nederland	Iran	4	8			
Nederland	Jemen	1	2			
Nederland	Jordanië	1	1			
Nederland	Libanon	2	2			
Nederland	Marokko	8	12			
Nederland	Ned. Antillen	1	1			
Nederland	Nigeria	1	1			
Nederland	Oekraïne ²	1	2			
Nederland	Suriname	3	3			
Nederland	Tunesië	3	1			
Nederland	Verenigde Arabische Emiraten	1	2			
Totaal		43				

Internationale omgangsregeling						
Internationale omgangsregeling waarbij het Verdrag een rol speelt						
Nederland	Italië	1	1			
Nederland	Spanje	1	1			
Nederland	Thailand	1	1			
Nederland	Tsjechië	1	1			
Nederland	Turkije	1	3			
Nederland	VS	4	7			
Totaal		9				

Internationale omgangsregeling waarbij het Verdrag geen rol speelt						
Nederland	België	1	2			
Nederland	Canada	1	1			
Nederland	Colombia	1	1			
Nederland	Frankrijk	1	1			
Nederland	Ierland	1	1			
Nederland	Ned. Antillen	1	1			
Nederland	Rusland	2	3			
Nederland	Verenigd Koninkrijk	1	1			
Totaal		9				

Toestemming voor vertrek						
Verdragsland						
Van	Naar	Aantal zaken	Aantal kinderen	Vader	Moeder	
Egypte	Nederland ¹	1	1		1	
Ierland	Nederland	1	1	1		
India	Nederland ¹	1	1		1	
Italië	Nederland	2	3		2	
Portugal	Nederland	1	1		1	
Turkije	Nederland	1	1		1	
Totaal		7				

Niet-Verdragsland						
Nederland	Ned. Antillen	1	1		1	
Totaal		1				

Overige vragen
<p>Er zijn 16 zaken geregistreerd waarin meer dan algemeen advies is gegeven. Deze vragen gaan onder andere over: de werking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag in Israël, onderlinge afspraken tussen ouders over de woonplaats van de kinderen en omgang met de kinderen.</p>

Aantal geregistreerde telefoongesprekken	
Totaal	624
Waarvan professionals	95
Top 5 professionals:	
1 Advocaten	
2 Politie	
3 Raad voor de Kinderbescherming	
4 Openbaar Ministerie	
5 Bureau Jeugdzorg	
Verder kwamen er telefoontjes binnen van onder andere vrouwenopvang, gemeentes, GGD, slachtofferhulp en een maatschappelijk werk instelling.	

DE PROJECTEN

Werkgroep familierechtadvocaten met Kinderontvoering als specialisme

In 2006 is een aantal projecten geïnitieerd met als doel de professionaliteit te bevorderen van beroepsgroepen die kinderen en ouders in de toekomst kunnen ondersteunen. De beroepsgroep die momenteel het meest te maken krijgt met het Haags Kinderontvoeringsverdrag is die van de familierecht advocatuur. Tot nu is het aantal advocaten dat veel ervaring heeft opgedaan in het bijstaan van ouders nog beperkt. Het Centrum heeft samen met de VFAS het initiatief genomen om een specifieke groep ervaren en kundige advocaten, die verspreid over heel Nederland werkzaam zijn, samen te brengen. Het Centrum heeft enquêtes gestuurd aan een vijftigtal advocatenkantoren. Aan de hand van deze enquête is de kennis en ervaring van 35 advocaten in kaart gebracht die samen willen werken met het Centrum Internationale Kinderontvoering.

Grensoverschrijdende mediation

Er is een werkgroep opgericht die een opleiding gaat ontwikkelen gericht op het scholen van 'famielmediators' op het gebied van grensoverschrijdende familie situaties waarin kinderonvoering een rol speelt. Tijdens een expertmeeting bestaande uit vertegenwoordigers van het ministerie van Justitie, de rechterlijke macht, de advocatuur, psychologen en wetenschappers is een conceptplan geformuleerd gericht op het ontwikkelen van een op kinderonvoering gerichte mediation training. Samen met vertegenwoordigers van de VFAS en het NIP wordt het plan in november 2007 gerealiseerd. De bemiddeling zal worden ingezet tijdens een dreigende ontvoering of na een ontvoering. Het ministerie van Justitie financiert een deel van de kosten. Tijdens een tweedaagse conferentie zullen vele praktijkdeskundigen uit het buitenland vanuit verschillende werkwijzen hun kennis overdragen aan geïnteresseerde advocaten en psychologen. Het NIP ontwikkelt met de resultaten van de conferentie een KOPstudie voor de VFAS.

Maatschappelijke en psychologische hulpverlening

Gebleken is dat ouders bij angst voor een dreigende ontvoering professionele begeleiding vragen. Ook gezinnen waar de kinderen terugkeren nadat zij lange tijd afwezig zijn geweest vragen om geschikte begeleiding. De reguliere hulpverlening heeft onvoldoende kennis van de gevolgen van kinderonvoering om die te kunnen bieden. Reden om samen met een groep gedragswetenschappers, familietherapeuten en psychologen te onderzoeken welke vaardigheden momenteel bij hulpverleners ontbreken. Met name het omgaan met interculturele gezinssituaties is bij veel hulpverleners nog onvoldoende bekend.

OVERZICHT VAN PUBLICATIES IN DE MEDIA

Het Centrum Internationale Kinderontvoering is in 2006 ruim vijftig keer geraadpleegd door journalisten. Daarvan zijn de volgende artikelen gepubliceerd en radio- en televisieprogramma's uitgezonden

KRANTEN EN TIJDSCHRIFTEN

maart

18 mrt	Start steunpunt voor hulp tegen kinderonvoering	AD
18 mrt	Start steunpunt voor hulp tegen kinderonvoering	AD/DenHaag

mei

5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	BN DeStem
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	de Stentor
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	Brabants Dagblad
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	PZC
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	Tubantia
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	Eindhovens Dagblad
5 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	De Gelderlander
6 mei	Cijfers Justitie kinderonvoering te rooskleurig	De Gooi-en Eemlander
31 mei	Vraagbaak over kinderonvoering	De Gooi-en Eemlander
31 mei	Vraagbaak over kinderonvoering	Spits

juni

2 juni	Per jaar minstens 150 ontvoeringen van kind	Volkscrant
3 juni	Nieuw centrum steelt geen kinderen terug	Trouw
24 juni	Hof Den Haag 29 maart 2006	Rechtspraak Familierecht

juli

7 juli	Kinderen vluchten ambassade in	NRC Next
8 juli	Er is te veel angst om de diplomatieke betrekkingen op het spel te zetten	Trouw
10 juli	Een erekwestie zonder snelle oplossing	NRC Handelsblad
15 juli	Luister nog naar de kinderen	Telegraaf
21 juli	'Als je dit leest, zijn wij in Iran. Parvaneh is bij mij.'	Margriet

augustus

22 aug	Andere regels bij kinderonvoeringen	De Gelderlander
--------	-------------------------------------	-----------------

september

7 sept	Aanpak kinderonvoering staat op losse schroeven	Metro
7 sept	Bemiddelaar helpt bij ontvoering kind door ouder	Trouw

oktober

10 okt	Heel vaak zijn het juist de moeders	Justitie Magazine
27 okt	Vader ontvoert kind	HP de Tijd

november

1 nov Internationale kinderontvoering NRC Handelsblad

december

23 dec Bemiddeling kan vaker helpen Trouw

RADIO EN TELEVISIE

mei

31 mei Opening Centrum Hart van Nederland
31 mei Opening Centrum Actienieuws

juni

1 juni Opening Centrum Jeugdjournaal
1 juni Opening Centrum Journaal
1 juni Opening Centrum 4 in het land

juli

6 juli Ammar en Sara op de ambassade Radio 1 Journaal
6 juli Ammar en Sara op de ambassade Wereldomroep
7 juli Ammar en Sara op de ambassade BNR Nieuwsradio
10 juli Ammar en Sara op de ambassade Radio 538
18 juli Ammar en Sara op de ambassade Wereldomroep
29 juli Ammar en Sara op de ambassade Nederlandse zender (SBS)
in Australië

augustus

3 aug Wat doen we met de kinderen NMO

december

13 dec Ammar en Sara op de ambassade Radio 1 Journaal
13 dec Ammar en Sara op de ambassade Hart van Nederland
22 dec Ammar en Sara/de terugkeer NOVA